

Ve škole je bomba

DS Vofuk / Marie Janíčková

Ve škole je bomba aneb Alfa a omega výběru

Komedii z pera autorky Marie Janíčkové, na letošní ročník Třeštského divadelního jara přivezl divadelní soubor Vofuk Štěpánov nad Svratkou. Soubor s dlouholetou tradicí, početnou hereckou základnou a velkým elánem.

Děj se odehrává na půdě střední školy, kterou se z titulu své funkce snaží řídit úzkostlivý neschopný ředitel, ale ve skutečnosti jí šéfuje uklízečka a zároveň kartářka Justýna se svým manželem, školníkem Valentýnem. Značně demotivovaný pedagogický sbor, převážně zasloužilých učitelek, je na pokraji zhroucení nebo rovnou na pilulkách. Učitelka Houbová je milenkou mecenáše školy Oligarchova, který sponzoruje školu pod podmínkou, že jeho nepovedený syn Andrej bude mít na škole řádné zaměstnání. Andrej učí informatiku, ale práci bere spíše virtuálně, odbývá ji, živí se jako hacker a mimo jiné zneužije studentky k focení aktů, které pak prodává na internetu. Ředitel, který se chce vyvarovat skandálu, zvolí netradiční postup. V převleku za septimánku se infiltruje do třídy. Zlom nastává, když do školy nastoupí nová učitelka, zlatokopka Mia. Mecenáš Oligarchov, jeho syn Andrej i nadporučík Houba se pro Miu stanou snadným terčem.

Samotný scénář komedie nabízí poměrně zvláštní rozptyl různých typů humoru. Od léty prověřeného „řevu septimy“ až po placaté fórký „alá Kameňák“. Z hlediska vkusu poměrně laciná, zcela nekompatibilní nabídka. Marketingově, ale určitě tah směrem k odlehčené poptávce budoucích diváků a zcela jistě výzva pro případnou režii. Ve světle těchto skutečností je tento scénář učebnicovým příkladem toho, že základem, na kterém vše stojí a padá, je dobrý výběr textu. Pokud tedy připustíme, že ano, tomuto textu dáme šanci na život, je nezbytné využít všech dostupných divadelních prostředků, které jsou k dispozici a to beze zbytku. Nejblíže má předloha k poměrně obtížnému žánru komedie konverzační. Pokud má fungovat, musí splnit mnoho předpokladů. Promyšlené zorganizování jevištního prostoru, dokonalé používání jevištní mluvy, načasování, vypointování všech situací, používání čitelných znaků atd.

Jakkoliv výše popsany děj komedie může působit smysluplně, na jevišti se odehrával nesouvislý sled scének a fórků. Mnoho nahodilých příchodů, většinou na totožná stanoviště v prostoru, a odchodů herců kamsi, rytmus představení neudávalo, nenaznačilo ani nezachránilo. Na hranici akceptovatelného nebo minimálně k diskusi je i přítomnost přemíry vulgarit. Na jeviště i k životu zcela jistě patří, ale měly by být užity pouze na místech, kam skutečně patří. Nikoliv jen prostě proto, že divák se zasměje.

Jednotlivé herecké výkony a tedy i postavy jsou v tomto případě opět v područí zvolené předlohy. Popisné, povrchní, bez vývoje, motivace, gradace, bez náznaku fungujícího spoluherectví.

Zcela nepochopitelná se jevila i přestávka, která neposunula, ani nezměnila jak nastavení scény, tak atmosféru.

Co ale rozhodně nelze souboru upřít, je upřímná snaha, radost z pobytu na jevišti a hodně elánu a energie. Přeji celému souboru do budoucna šťastnější ruku při výběru hry a hodně společných a opravdových divadelních zážitků.

Alena Veliká